

Verzonden: 12 augustus 2025

Zaak 2025-042

Datum uitspraak: 23 juli 2025

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit, gevestigd te Heerlen, verweerster.

1. Procesverloop

- 1.1 Bij beslissing van 17 maart 2025 heeft de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die worden gesteld aan het tentamen van de cursus Inleiding privaatrecht (RB0204). Het door appellante behaalde resultaat was een 5,3.
- 1.2 Verweerster en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellante heeft per brief van 9 mei 2025 aangegeven haar beroep te willen doorzetten, waarna verweerster een verweerschrift heeft ingediend.
- 1.3 Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 23 juli 2025, waar namens verweerster mevrouw mr. H.J.M. Severeijns-Wijenbergh en mr. Y. Hafez, respectievelijk examinator en plaatsvervangend examinator van de cursus Inleiding privaatrecht (RB0204), en mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris van de Commissie voor de examens via videobelverbinding hebben deelgenomen aan de hoorzitting. Appellante heeft tevens via videobelverbinding deelgenomen aan de hoorzitting.

2. Overwegingen

Het beroep van appellante

- 2.1 Appellante is het niet eens met de beslissing van 17 maart 2025 en is van mening dat haar een hoger cijfer toekomt. In algemene zin betoogt appellante dat zij bij de beantwoording van de tentamenvragen de feiten uit de casus in acht heeft genomen en zich heeft gebaseerd op geldende wetgeving. Zij is van mening dat in de vraagstellingen cruciale informatie ontbrak om tot het gewenste modelantwoord te komen. Appellante heeft haar antwoorden en interpretatie van de toetsvragen laten toetsen door een advocaat c.q. rechter-plaatsvervanger, die op een groot aantal punten bevestigd heeft dat haar antwoorden in lijn zijn met het geldende recht. Appellante verzoekt het College om de door haar gegeven antwoorden inhoudelijk te beoordelen en de bestreden vragen alsnog goed te keuren.
- 2.2 Appellante heeft per betwiste vraag gemotiveerd waarom meer punten dienen te worden toegekend aan het door haar gegeven antwoord.
 - 2.2.1 Met betrekking tot vraag 2, heeft appellante betoogd waarom haar antwoord juist is en het modelantwoord niet.

- 2.2.2 Met betrekking tot vraag 3, heeft appellante gemotiveerd aangegeven waarom zij van mening is dat de door haar gekozen antwoordoptie de juiste betreft.
- 2.2.3 Met betrekking tot vraag 7 voert appellante aan dat het door haar gegeven antwoord ook juist is.
- 2.2.4 Met betrekking tot vraag 8 heeft appellante betoogt dat in geval I het tot stand komen van een overeenkomst onzeker is, maar dat in geval II onmiskenbaar een overeenkomst tot stand gekomen is. Zij is daarom van mening dat het door haar gegeven antwoord juist is. Appellante is van mening dat in het modelantwoord informatie staat, die in de vraagstelling ontbreekt.
- 2.2.5 Met betrekking tot vraag 10 heeft appellante de juridische begrippen uit de casus nader uitgewerkt en betoogd dat volgens haar interpretatie het door haar gegeven antwoord juist is.
- 2.2.6 Met betrekking tot vraag 18, is appellante van mening dat essentiële informatie in de vraagstelling ontbreekt om tot het gewenste antwoord te komen. Voorts is zij van mening dat het antwoordmodel de wettelijke bepaling en geldende leer ontkent. Appellante is van mening dat haar antwoord juist is en dat het modelantwoord incorrect is.
- 2.2.7 Met betrekking tot vraag 20, heeft appellante betoogd waarom zij van mening is dat het door haar gegeven antwoord juist is en het modelantwoord onjuist is.
- 2.2.8 Met betrekking tot vraag 22, is appellante van mening dat het door haar gekozen antwoord juist is en het modelantwoord onjuist is. Ook heeft appellante aangevoerd dat de casus volgens haar onvolledig is.
- 2.2.9 Met betrekking tot vraag 26, heeft appellante betoogd waarom zij van mening is dat haar antwoord juridisch houdbaar is.

2.3 Ten aanzien van de punten 1 t/m 6 en A t/m E op pagina 1-2 van het beroepschrift, heeft appellante desgevraagd bevestigd dat deze een algemene inleiding betreffen en niet inhoudelijk zien op haar beroepsgronden.

Het standpunt van verweerder

- 2.4 In algemene zin geeft de examiner aan dat zij niet ingaat op pagina's 1-2 van het beroepschrift, nu appellante niet verder toelicht waar deze gronden op zien. Voorts merkt de examiner op dat het beroepschrift ogenschijnlijk niet door appellante zelf is opgesteld.
- 2.5 Ten aanzien van de door appellante betwiste vragen, merkt de examiner in algemene zin op dat appellante in beroep gaat tegen alle vragen die zij fout heeft beantwoord, waardoor het beroep gelet op het aantal vragen lijkt op 'schieten met hagel'. De motivering die appellante heeft gegeven ter onderbouwing van haar standpunt noemt de examiner onsamenhangend en niet in lijn met het cursusmateriaal. Appellante heeft voorts een voorstelling van het vermogensrecht die niet in lijn is met het cursusmateriaal, de wetsgeschiedenis, jurisprudentie en vakliteratuur, aldus de examiner. Per betwiste vraag licht de examiner nader toe waarom het door appellante gekozen antwoordalternatief onjuist is:
 - 2.5.1 Ten aanzien van vraag 2 heeft de examiner toegelicht waarom een octrooirecht, anders dan appellante beweert, wel een vermogensrecht is en het recht van echtgenoten op elkaars getrouwheid, hulp en bijstand niet.
 - 2.5.2 Ten aanzien van vraag 3 heeft de examiner onder verwijzing naar het cursusmateriaal gemotiveerd waarom het modelantwoord juist is.
 - 2.5.3 Ten aanzien van vraag 7 heeft de examiner toegelicht waarom het modelantwoord juist is en gesteld dat appellante onvoldoende begrip heeft van de inhoud en strekking van artikel 3:35 van het Burgerlijk Wetboek (BW).
 - 2.5.4 Met betrekking tot vraag 8 heeft de examiner gemotiveerd waarom in beide gevallen uit de casus een overeenkomst tot stand is gekomen.
 - 2.5.5 Ten aanzien van vraag 10 heeft de examiner het begrip 'bruikleenovereenkomst' nader toegelicht en gemotiveerd waarom het modelantwoord juist is en het door appellante gekozen antwoord niet.

- 2.5.6 Met betrekking tot vraag 18 heeft de examiner toegelicht wanneer een toekomstige huurvordering bij voorbaat geleverd kan worden en toegelicht dat het aangehaalde artikel 3:95 BW niet toeziet op de geschetste situatie. Het door appellante gegeven antwoord is daarmee onjuist.
 - 2.5.7 Met betrekking tot vraag 20 voert de examiner aan dat de stellingname van appellante onjuist is, en daarmee ook haar antwoord op de vraag.
 - 2.5.8 Met betrekking tot vraag 22, heeft de examiner gemotiveerd aangegeven waarom de redenering van appellante onjuist is, en daarmee ook het door haar gegeven antwoord. Onder verwijzing naar de relevante wetsartikelen, heeft de examiner gemotiveerd waarom het modelantwoord juist is.
 - 2.5.9 Met betrekking tot vraag 26, geeft de examiner aan dat de zienswijze van appellante onjuist is. Onder verwijzing naar relevante wetgeving, heeft de examiner betoogd waarom het modelantwoord juist is.
- 2.6 Ten aanzien van de inhoudelijke beoordeling waar appellante het College om verzoekt, heeft de Commissie voor de examens verwezen naar de marginale toetsingsbevoegdheid van het College. Voor wat betreft de beoordeling van de antwoorden van appellante door een juridisch professional, merkt de Commissie voor de examens op dat de antwoorden op tentamenvragen in overeenstemming behoren te zijn met de inhoud van de cursus en het cursusmateriaal.

Het oordeel van het College

- 2.7 Het College stelt voorop dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van de beslissing van verweerder. Het College toetst of de beslissing voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of deze voldoende is onderbouwd. Dit brengt met zich dat de beslissing van verweerder slechts voor vernietiging in aanmerking komt als deze in strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht. Dat volgt uit artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW).
- 2.8 Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerder verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beslissing van verweerder in rechte standhoudt. Dat oordeel berust op de volgende overwegingen:
- 2.8.1 Het College stelt vast dat de beoordeling van de vragen tot stand is gekomen op basis van een antwoordmodel. Het College is van mening dat de examiner voldoende gemotiveerd heeft toegelicht waarom het antwoordmodel juist is en waarom de door appellant gegeven antwoorden niet juist gerekend kunnen worden. Hierbij betreft het College het feit dat, blijkens het voorblad van het tentamen, 'antwoorden in overeenstemming behoren te zijn met de inhoud van de cursus'. Dat een juridisch professional zou hebben geoordeeld dat de door appellante gegeven antwoorden juist zijn, maakt dat niet anders. Het College overweegt dat op grond van het Examenreglement de examiner exclusief belast is met het vaststellen van de inhoud en het afnemen van tentamens, alsmede met de vaststelling van de uitslag daarvan. Het College merkt hierbij op dat het geen inhoudelijke (her)beoordeling van de antwoorden en het antwoordmodel kan geven, omdat dit gelet op artikel 7.61 lid 2 WHW buiten de reikwijdte van het administratief beroep valt.¹
 - 2.8.2 Voorts overweegt het College dat appellante niet nader heeft toegelicht wie deze juridisch professional is, waardoor het College de waarde van diens oordeel niet kan vaststellen. In dit kader merkt het College tevens op dat noch de wet, noch enige interne wet- en regelgeving van de Open Universiteit voorziet in een second opinion over een tentamenwerk.
 - 2.8.3 Het College heeft geen concrete voorbeelden gezien, waaruit zou blijken dat de vraagstelling onvoldoende informatie bevat om deze juist te kunnen beantwoorden.

¹ Vgl. de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 19 maart 2025, ECLI:NL:RVS:2025:1146.

Het is aan appellante om dit concreet aan te tonen en hiervan voorbeelden aan te dragen, maar dat heeft zij niet, althans niet overtuigend, gedaan. De examiner heeft tijdens de hoorzitting gemotiveerd uiteengezet dat alle informatie in het antwoordmodel ook in de vraagstelling en het cursusmateriaal naar voren is gekomen.

Conclusie

- 2.9 Het bovenstaande leidt tot de conclusie dat het beroep ongegrond is. Appellante krijgt geen gelijk en de beoordeling van het tentamen blijft in stand.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. T. Dohmen, plaatsvervangend voorzitter, en mr. H.J.M. van Lierop en dr. L.A. van Oortmerssen, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.L.H. Soons-Koopman als secretaris

w.g. de secretaris,

w.g. de plaatsvervangend voorzitter,

mr. A.L.H. Soons-Koopman

mr. T. Dohmen

voor eensluidend afschrift,

Als u het niet eens bent met dit besluit van het College van beroep voor de examens, kunt u binnen 6 weken na de verzenddatum van dit besluit beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS), Postbus 20019, 2500 EA Den Haag of via het [webformulier](#). Alle informatie daarover vindt u op de website www.raadvanstate.nl/studentenzaken/.